

ת"פ 11933/07/19 - מדינת ישראל נגד סלימאן אחמד, סולימאן מוחמד ובניו בע"מ

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 11933-07-19 מדינת ישראל נ' אחמד ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברלינר לוי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. סלימאן אחמד

2. סולימאן מוחמד ובניו בע"מ

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשמים שבפני, חברה בע"מ הרשומה כ"עוסק מורשה" (להלן-"החברה" או "הנאשמת") ומנהלה הפעיל (להלן-"הנאשם"), הודו במסגרת הסדר טיעון במיוחס להם בכתב אישום שעניינו עבירות לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן-"חוק המע"מ") ולפי חוק הבלו על הדלק תשי"ח-1958 (להלן-"חוק הבלו"), כמפורט להלן.
2. הנאשמים הודו כי בין השנים 2010-2013 כללו בספרי החברה 183 חשבוניות פיקטיביות על שם 4 חברות שונות, שלא שיקפו עסקאות אמת, בסך כולל של כ- 17.5 מיליון ₪, באמצעותן ניכו מס תשומות בסך של כ-2.5 מיליון ₪, במטרה להקטין את חבות המס ולהתחמק ממס אמת, וכן דרשו החזרי בלו שלא כדין.
3. בהתאם, הורשעו הנאשמים בביצוע 183 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך לפי ס' 117(ב)(5) לחוק המע"מ; ובביצוע 6 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת לפי ס' 26(א) לחוק הבלו.
4. במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים כי המאשימה תעתור למאסר בפועל שאינו עולה על 12 חודשים, ועונשים נלווים ואילו הנאשמים יטענו לעונש באופן חופשי.

5. בנוסף, ומבלי שהדבר יחייב את בית המשפט, נשלח הנאשם לממונה על עבודות השרות ונמצא כי הוא כשיר לרצות את עונשו בדרך זו.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה הדגישה את החומרה הנובעת מעבירות המס נשוא תיק זה ואת פגיעתן בערכים המגנים על נשיאה שוויונית בנטל המס ועל הקופה הציבורית, באופן המשפיע על הציבור הרחב ומטיל עליו נטל מס כבד יותר. חומרה יתרה ביקשה לייחס לשימוש השיטתי בחשבוניות פיקטיביות, ריבוי העבירות והיקפן הכספי הגבוה ואף לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות, משהוא האחראי הבלעדי לביצוען. בהתאם ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. זאת בהתייחס מחד להיקף הכספי של העבירות, משכן, מידת אשמו של הנאשם ומאידך, הודאת הנאשם במסגרת הסדר טיעון תוך חיסכון זמן שיפוטי ומשאבים, העדר עבר פלילי, חלוף הזמן מביצוע העבירות וכן הסרת מרבית המחדל. בנוסף עתרה המאשימה להטלת מאסר מותנה בן 12 חודשים למשך 3 שנים, קנס כספי בסך 250,000 ₪ והתחייבות בסך 200,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בעתיד. בנוסף ביקשה המאשימה שלא לתת משקל ניכר, אם בכלל, לנסיבות אישיות, משפחתיות וכלכליות, שכבר נקבע לגביהן כי אינן יכולות להוות מגן מפני ענישה מרתיעה בעבירות מס. בדומה ביקשה לדחות כל טענת שיהוי - אם תועלה - נוכח הליכי החקירה שנמשכו זמן רב, כאשר חומר החקירה כלל 12 קלסרי הודעות ונסיבה זו אף נלקחה בחשבון בעת ההגעה להסדר המקל.

7. מנגד טען סנגורו של הנאשם, כי יש לדחות את דרישותיה העונשיות המוגזמות של המאשימה, שאינן מתיישבות עם מכלול הנסיבות במקרה שבנדון ואינן משתקפות במדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ואף חמורים יותר. נטען כי הנסיבות שכאן מצדיקות הקלה בענישה ולכל היותר מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות וקנס מינימאלי. תחילה הדגיש כי הנאשם הסיר את כל המחדלים במסגרת חתימתו על הסכם במישור האזרחי, כאשר הסכום בהסכם נפרס לתשלומים בהם הוא עומד ונותר סכום קטן בלבד לתשלום. צוין כי בשל השתלטות גורמים עברייניים על הנאשמת, נפל הנאשם קורבן להתנהלות הכרוכה בחשבוניות פיקטיביות וכי הוא תם לב. נטען כי לנאשמת מחזורים גדולים, כלי עבודה רבים, והיא מעסיקה מאות עובדים, מפרנסת רבים בישוב חג'אג'רה ואף נותנת שירותיה למען המדינה בתקופות חירום. הודגש כי המעידה הייתה חד פעמית ומאז נלמד הלקח והנאשמת עובדת כדין ומקפידה למלא אחר מלוא הוראות החוק. עוד ביקש הסנגור לזקוף לזכות הנאשם את ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי יקר; העדר עבר פלילי; כי הוא בן 50 אב ל-6 ילדים, המפרנס בנוסף למשפחתו את הוריו הקשישים הגרים בדירה מעליו; ואת הסרת המחדלים במלואם.

דין

8. סוגיית גזירת הדין בהסדרי טיעון לא נכללה באופן מפורש בתיקון 113 לחוק העונשין. בפסיקת בתי המשפט עלו שתי גישות ביחס לשאלה האם בבואה לבחון הסדר טיעון עונשי, על הערכאה הדיונית עמוד 2

לקבוע מתחם עונש הולם. האחת, עונה על תשובה זו בחיוב והשנייה גורסת כי במקרים מסוימים לא יהא בכך צורך, למשל במקרה בו סבירותו של הטווח המוסכם ברורה על פניה ואינה מעוררת שאלה בדבר חריגה מהסדר הטיעון (ע"פ 2014/20 לורן אנקרי נ' מדינת ישראל (19/1/21), סעיף 17)).

9. ככל שהדבר נוגע להסדרי טיעון שהינם "הסדרי טווח", נקבע כי ראוי לו לבית המשפט כי יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; לאחר מכן יודא כי הטווח המוסכם אינו חורג באופן בלתי סביר ממתחם הענישה שנקבע (ובהתאם לאמות המידה שנקבעו בעניינם של הסדרי טיעון בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1), 577, 2002); ולבסוף יגזור את הדין בהתאם למכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין, שאינם מוגבלים רק לאלה המנויים בתיקון 113 (ראו ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4/12/13); וכן עפ"ג (מחוזי-ירושלים) 30554-11-13 זקן נ' מדינת ישראל (5/2/14), אשר ערעור לבית המשפט העליון בגדרי רע"פ 1866/14 זקן נ' מדינת ישראל (13/3/14)-נדחה. ראו בנוסף: ע"פ 4301/15 יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל (5/1/16), עמ' 14-15).

10. עוד נפסק, כי בקביעת המתחם נדרשת זהירות שכן תכליתה קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר הטווח. ראו ת"פ (שלום-תל אביב) 56828-04-19 מדינת ישראל נ' קיס (29/4/21), ס' 13, המפנה לע"פ 1901/10 שמעון אסולין:

"בע"פ 1901/19 שמעון אסולין נ' מדינת ישראל (31.5.2020) נקבע כי בית המשפט רשאי לקבוע מתחם ענישה גם מקום בו הגיעו הצדדים להסדר טיעון, ובכלל זאת להסדר טיעון הכולל טווח ענישה, וראוי שכך יעשה. יחד עם זאת, בקביעת המתחם נדרשת זהירות, אין המדובר בקביעת מתחם ענישה במובן הפורמלי של תיקון 113 לחוק העונשין, וקביעת המתחם בנסיבות אלה נועדה לשם "קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר טווח". על בית המשפט לקבוע את המתחם "בצורה רכה", בשים לב לקיומן של נסיבות מגוונות שיכולות להוביל להחלטת המדינה להגיע להסדר, כשהמשקל שיש ליתן לשיקולי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם במקרה נתון משתנה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שהביאו להסדר. לאור המפורט לעיל, עניינו של הנאשם ייבחן ועונשו יקבע גם בשים לב לשיקולי הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם, בשים לב להסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים, והנסיבות כולן."
(יוער כי מעין במאגרים עולה כי ערעור על פסק הדין תלוי ועומד בגדרי עפ"ג (מחוזי תל אביב) 14454-06-21 קיס נ' מדינת ישראל).

11. לנוכח האמור ייבחן עניינו של הנאשם ועונשו יקבע אף בשים לב לשיקולי הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם, בשים לב להסדר הטיעון, והנסיבות כולן.

12. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

13. לחובת הנאשם עומדת פגיעתן של העבירות הכלכליות בערכים החברתיים המוגנים, לרבות ערך השוויון והנשיאה בנטל, אמון הציבור במערכת הכלכלית, יציבותו של המשק והשמירה על קופת המדינה (רע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (15/4/04)). חומרה מיוחדת נודעת לעובדה כי מדובר בעבירות קלות לביצוע אך קשות לאיתור, המשבשות באופן מהותי את מערך הדיווח התקין ומערך גביית המס. עבירות כגון דא הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" ונקבע כי הענישה בגין צריכה להיות חמורה ומרתיעה (ע"פ 5783/12 **נסים גלם נ' מדינת ישראל** (11/9/14)).

14. בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** מלמדת כי מדובר בעבירות מן המדרג הגבוה-מסוג פשע, אשר בוצעו במשך כארבע שנים, במהלכן כלל הנאשם בדיווחים 183 חשבוניות פיקטיביות בהיקף גדול מאוד (כ-17.5 מיליון שקלים), תוך ניכוי מס תשומות שלא כדין ודרישת החזר בלו, אף זאת בניגוד לדין. האמור בוצע בשיטתיות ובמטרה להתחמק מתשלומי מס, והוביל לנזק משמעותי לקופת המדינה, בגובה מיליוני ₪ (מס של כ-2.5 מיליון ₪).

15. עיון במדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בעבירות דומות ובהיקפים כספיים דומים **כוללת הענישה מאסר מוחשי, הנע בין 12 ל-40 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה מותנית ועונשים כספיים**. ראו והשוו:

א. רע"פ 1866/14 **אופיר זקן נ' מדינת ישראל** (13/3/14) - במסגרתו אושר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל אשר הוטל על נאשם, בגין עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין, במטרה להתחמק מתשלום מס בגובה של 2.2 מיליון ₪, בצורה שיטתית ומשך כשלוש שנים. הנאשם שם **תיקן את מחדליו**, ושילם את מלוא המס המתחייב. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות הערעור האמורה לבית המשפט העליון - נדחתה אף היא, תוך שנקבע כי לא נמצא שעונשו של הנאשם חורג ממדיניות הענישה הראויה והנוהגת בעבירות דומות.

ב. ברע"פ 2485/20 **קאמל סייד נ' מדינת ישראל** (27/4/20) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר קיבל ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום, **והפחית מעונשו של נאשם** אשר הורשע על בסיס הודאתו בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין בנסיבות מחמירות, שהמס בגין בסך כ-1.8 מיליון ₪. בנסיבות שם נחתם הסדר טיעון, לפיו המאשימה תבקש להטיל על הנאשם מאסר בפועל בן 15 חודשים ועונשים

נלווים, בכפוף להסרת מלוא המחדלים, והנאשם יטען לעונש באופן חופשי. בית משפט השלום גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הפחית מעונשו של הנאשם והעמיד את המאסר על 12 חודשים. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה כאמור.

ג. בת"פ 11043-12-16 **מדינת ישראל נ' המלבן בנין והנדסה בע"מ ואח'** (2/11/20), נקבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר** בפועל ועונשים נלווים, בגין עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך במטרה להתחמק מתשלום מס, והכנת פנקסים כוזבים, כאשר **סכום המס הועמד על יותר מ-2 מיליון**. בית המשפט הטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בין היתר, **באי הסרת המחדלים**, עברו הפלילי של הנאשם כשנוהל הליך הוכחות. מעיון במאגרים עולה, כי ערעור לבית המשפט המחוזי- נדחה.

ד. בעפ"ג (חי') 32539-01-20 **מדינת-ישראל נ' חליפה סלים** (21/5/20), התקבל חלקית ערעור המדינה על עונשו של נאשם, ברכיב הקנס בלבד. מנגד, ערעורו של הנאשם נדחה. בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בשורה של עבירות על חוק מע"מ כאשר **סך קרן המס בשלושת האישומים עמדה על כ-13 מיליון ₪**, נקבע מתחם ענישה **בין 9 ל-24 חודשי מאסר והוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות** ועונשים נלווים. על אף שצוין בפסק הדין, כי היה מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח - הוחלט שלא להתערב בגזר-דינו של בית-משפט השלום. זאת, בהתחשב בגילו (כבן 75), מצבו הבריאותי, העדר הרשעות קודמות, האמור בתסקיר ונסיבות נוספות. לסיכום, ערעור המדינה התקבל חלקית באופן שסכום הקנס הוגדל לסך של 300,000 ₪ (חלף 100,000 ₪).

ה. ברע"פ 4497/20 **עופר אביבי נ' מדינת ישראל** (5/7/20) אושר **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים, בגין עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך במטרה להתחמק מתשלום מס וביצוע פעולה במטרה שאדם אחר יתחמק מתשלום מס, כאשר **סכום המס הועמד על יותר מ-1.5 מיליון ₪**. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בין היתר, **באי הסרת המחדלים**, ועונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי - נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא כאמור.

ו. ברע"פ 5070/17 **איאד אבו חמיד נ' מדינת ישראל** (4/7/17), אושר **מתחם ענישה הנע בין שנה וחצי לבין ארבע שנות מאסר** ועונשים נלווים,

בגין עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך במטרה להתחמק מתשלום מס כאשר סכום המס הועמד על כ-2.5 מיליון ₪. על הנאשם הוטלו 27 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בין היתר, **באי הסרת המחדלים**, מאסר על תנאי וקנס בסך 200,000 ₪. ערעור לבית המשפט המחוזי - נדחה, ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ז. ברע"פ 1136/17 **חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל** (28/3/17) אושר **מתחם ענישה הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר ועונשים נלווים**, בגין עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך במטרה להתחמק מתשלום מס ומסירת דו"חות כוזבים כאשר סכום המס הכולל (בשני כתבי אישום שאוחדו) הועמד על כ-2.1 מיליון ₪. על הנאשם הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בין היתר, **באי הסרת המחדלים**, מאסר על תנאי וקנס בסך 150,000 ₪. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ח. ברע"פ 39688-01-18 **סאמר סולימאן בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל** ועפ"ג 38923-02-18 **מדינת ישראל נ' סאמר סולימאן בע"מ ואח'** (17/9/18), אושר **מתחם ענישה הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר** (אף אם נקבע כי הוא נוטה לקולא) ועונשים נלווים, בגין עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך במטרה להתחמק מתשלום מס, כאשר סכום המס הועמד על כ-4 מיליון ₪, וסירוב למסור פנקסים. בית המשפט השלום הטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בין היתר, **באי הסרת המחדלים**, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי גם אם המתחם שנקבע לעונש המאסר נוטה לקולא, הדבר לא מצדיק את התערבות ערכאת הערעור, וקיבל את ערעור המשיבה באשר לגובה הקנס בלבד, אשר הועלה לסך של 100,000 ₪. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון בגדרי רע"פ 6781/18 - נדחתה.

ט. בת"פ (תל אביב-יפו) 17986-01-18 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (1/3/21) נקבע **מתחם ענישה הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר**, בגין קבלת 48 חשבוניות פיקטיביות בסך של 7 מיליון שקלים וניכוי מס התשומות הכלול בהן **בסך כולל של כ-1.1 מיליון שקלים**. על הנאשם, בעל הרשעות קודמות בעבירות מע"מ, **שלא עשה כל מאמץ להסרת המחדלים**, הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל. במסגרת ערעור לעליון, ע"פ 2498/21 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (18/4/21) ובהמלצת בית המשפט, חזר בו המערער מערעורו.

16. בבחינת עונשו של הנאשם בנסיבותיו, יש להתייחס לאמור להלן:

א. יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במסגרת הסדר טיעון והחיסכון בזמן שיפוטי ובמשאבים. נוסף על כך, הודאת הנאשם מלווה באקט פוזיטיבי של הסרת המחדל במסגרת הסכם במישור האזרחי בו עומד הנאשם, כאשר נותר לו סכום מסוים בלבד לתשלום. ברי כי הסרת המחדלים בעבירות מס אינה "ממרקת את הפשעים". מצד שני, להסרת המחדלים חשיבות ויש לעודדה ולתת לה משקל, במיוחד עת הסרת המחדל נעשתה בשלב הדיוני בערכאה הראשונה, עובר לגזר הדין (רע"פ 3572/15 אלימלך נ' מדינת ישראל (18/5/16)).

ב. הנאשם, בן 56, אב ל-6 ילדים, נעדר עבר פלילי. כמו כן, מיום ביצוע העבירות נשוא תיק זה לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. מנגד, קשה להתעלם מן העובדה כי הנאשם עבר על החוק במשך תקופה ארוכה של ארבע שנים, תוך ביצוע עבירות רבות בהיקף כספי ניכר. ידוע כי עבירות מס מיוחסות פעמים רבות לאנשים נורמטיביים ונעדרי עבר פלילי, ועם זאת, דווקא בכך נעוצה החומרה (ע"פ 1522/12 ולד נ' מדינת ישראל (27/1/14), עמ' 8).

ג. חלופת הזמן מיום ביצוע העבירות. העבירות בוצעו בין השנים 2010-2013, כאשר כתב האישום הוגש בשנת 2019, בין 6 ל-9 שנים לאחר ביצוע העבירות. בסופו של יום, הנאשם נותן את הדין בחלופ 8 עד 11 שנים מביצוע העבירות, כשבמהלך מרבית התקופה היה ההליך תלוי ועומד מעל ראשו, על המשתמע מכך.

17. במקרה דנן נערך כאמור הסדר טיעון, הכולל טווח ענישה מוסכם שהרף העליון שלו 12 חודשי מאסר בפועל והרף התחתון, לכל היותר מאסר בעבודות שרות.

18. בע"פ 2021/17 יונה מצגר נ' מדינת ישראל (30/4/17) נקבע כי בעת שקילת מבחן האיזון וסבירות ההסדר על בית המשפט לבחון את העונש שמוסכם בהסדר הטיעון למול העונש שהיה נגזר על הנאשם אלמלא ההסדר. כמו כן נפסק שם, כי לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא לאישורו, וזאת נוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל שתומכים בכך, ובראשם החשש שמא יחול כרסום במעמד של הסדרי טיעון ובוודאות שהם נוסכים בנאשם החותם על ההסדר, וכפועל יוצא - בתכליות הרצויות שהם מגשימים (שם, עמ' 9).

19. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, בחנתי את ההסדר המוסכם אל מול מתחם העונש ההולם והבאתי בחשבון גם את האינטרסים שאינם כלולים בתיקון 113 - עידוד עריכת וקבלת הסדרי טיעון; השיקולים שעמדו בבסיס ההסדר; והציפיה של הנאשמים כי ההסדר יכובד - הגעתי למסקנה כי הענישה לה עותרת המאשימה אינה חורגת מן הענישה הראויה על אף שהיא נמצאת ברף התחתון של המתחם. בהתייחס לכל האמור לעיל, אני מוצאת כי הסדר הטיעון עומד במבחן האיזון והסבירות ומשכך יש לכבדו.

סיכום והכרעה

20. בשקלול נסיבותיו של התיק שבפני, ולאחר שהבאתי בחשבון את חומרתן הטבועה של העבירות, התמשכותן, היקפן ונסיבות ביצוען מחד גיסא, ומאידיך גיסא את עברו הנקי של הנאשם והסרת המחדלים - מצאתי כי יש להטיל עליו מאסר בפועל, בצירוף מאסר מותנה ועונשים כספיים מרתיעים. האמור מתיישב אף עם הסדר הטיעון שהושג ועם שיקולי ההרתעה, האישיים והכלליים.

21. בהתייחס לטענות הסנגור לעניין העונש, אפנה להלכה לפיה: "**בהסכמה לטווח ענישה מגולמת גם הסכמה לכך שכל ענישה בתוך הטווח המוסכם לא תחשב, ככלל, כחורגת ממתחם הסבירות**"; וכן לנפסק, כי בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצות שירות המבחן, הגם שיש לתת להן את המשקל הראוי. ראייתו של בית המשפט רחבה יותר, וכוללת התייחסות למכלול נסיבות ושיקולים, אשר אינם נמנים, בהכרח, על מערכת השיקולים המנחים את קצין המבחן (רע"פ 957/18 שאדי סלטאן נ' מדינת ישראל (16/4/18), ס' 12 ו-14).

22. אשר על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, שירוצו החל מיום 10/10/21.

הנאשם יתייצב ביום 10/10/21 בבית המעצר קישון כאשר הוא מצויד בתעודת זהות, לשם תחילת ריצוי עונשו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו על כל עבירה מסוג פשע לפי חוק המע"מ או לפי חוק הבלו ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו על כל עבירה מסוג עוון לפי חוק המע"מ או לפי חוק הבלו ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ד. קנס בסך 80,000 ₪ או שנת מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-16 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 10/10/21. אי תשלום אחד התשלומים במועדו יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ה. הנאשם יתחייב להימנע מלעבור כל עבירה נשוא הרשעתו בפני, למשך שלוש שנים החל מיום שחרורו ממאסר, והובהר לו כי אם יפר התחייבות זו יחויב לשלם 100,000 ₪.

הנאשם: אני מבין את עונש ההתחייבות ואני מתחייב לא לעבור את העבירות שבהתחייבות ומבין שאם אעבור אותן במהלך שלוש שנים מיום שחרורי ממאסר, אחויב בתשלום של 100,000 ₪.

23. על הנאשמת אני מטילה:

א. קנס בסך 40,000 ₪ אשר ישולם עד יום 30/10/21.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ב, 09 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.